

32. 1 חמתלוננת תיארה בעדותה כי חשה בלבול גדול ביחס למעשה חמיני בגלל שהיה לה
 2 אמון מלא בנאשם שהיה קרוב לאחותה [Redacted] והיא האמינה בכוונותיו הטובות
 3 ובכוונותיו לעזור לה. כמו כן, חמתלוננת העידה כי חששה מכוונותיו של הנאשם לגרום
 4 לה רע, כפי שהיו לו כוחות לגרום שהיה טוב.
 5 צירוף כל התחושות גרם לה לבלבל חני"ל: "היה סביב זה, מה פתאום, הוא לא עשה
 6 והיה חרבה בלבול, נורא התבלבלנו כי כל כך סמכנו עליו והוא ביקש ממני או מרחלי
 7 בסוף ללכת לטבול בים כשאנחנו ערומות ולחזור אליו עוד שבועיים...".
 8 חמתלוננת העידה כי לא חזרה אליו אבל הלכה עם [Redacted] לטבול בים "אני מבינה גם
 9 היום כמה זה לא היה על הבלבול שלנו שאנחנו ממשיכים לעשות מה שהוא אמר גם
 10 אחרי" ובמשך כשתיארה שסיפרה על האירוע לפסיכולוגית העידה "אנחנו לא
 11 בטוחים אם זה כן או לא, יכול להיות שזה היה במסגרת הטיפול והיא זו שאמרה לי
 12 שני, מדובר בעבירה... היא נרמח לי להבין שזו עבירה למרות שהיה לי בלבול גם
 13 אז... היה ממש בלבול סביב זה בזמן של האם באמת היתה עבירה, האם הכוונות
 14 שלו היו טובות והוא רצה לטפל באינשוניות הכנסת האצבע" (עמ' 19-20 לפרו').
 15 דבריה חכמים של חמתלוננת שנוסטו לעיל, מלמדים כי מיד לאחר האירוע אף היא לא
 16 היתה בטוחה שמעשיו של הנאשם חוו עבירה וחרגו מדרך טיפולו. היא אף פעלה לפי
 17 הוראתו והלכה לטבול בים עם אחותה למרות שכבר סיפרה שהנאשם נגע בה מינית.
 18 התלבטותה ובלבולה אם אכן המעשים היו מיניים, התחדדו ובורדו לאור דבריה
 19 הנחרצים של הפסיכולוגית.
 20 דוק! אם אכן חמתלוננת היתה בטוחה שהנאשם החדיר אצבעות לאיבר מינה איזה
 21 בלבול או התלבטות יכולה להיות "האם באמת היתה עבירה לדבריה? העובדה
 22 שחשה בלבול, העדר בטחון אם מדובר בעבירה הינה בעלת משקל רב כאשר הבלבול
 23 מקבל משנה תוקף נוכח עדויות עדות ההגנה.
 24
33. 25 ניתן להתרשם שבחלוף כחמש וחצי שנים מאז האירוע ועד הגשת התלונה במשטרה,
 26 פרטים רבים נשכחו או נטשטשו. כל אחד מהעדים זוכר דברים שונים, גם בעניינים
 27 מהותיים, באופן המקשה לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לאירוע המיני. יתכן
 28 והשיחות בין בני המשפחה על האירוע, לפני שהמתלוננת פנתה למשטרה, "יצרו"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 בלבול ואולי אף עיוות של העובדות, באופן המקיים ספק לגבי היכולת להסתמך על
2
3 זיכרונם של בני המשפחה ביחס לפרטי האירוע.
4

עדות בני המשפחה

5
6 34. העידה כי מיד לאחר האירוע התקשרה לנאשם ושאלה אותו מדוע המתלוננת
7 בוכיה וחוא השיב שעשה לה טיפול חדש, הוא עשה אותו גם למישהי ממכון ויצמן וכי
8 "ייתה בסדר". למחרת, הנאשם התקשר אליה פעמיים, היא לא ענתה והוא השאיר
9 הודעות במשיב. דבר שלא עשה מעולם קודם לכן (עמ' 48 ש' 19-11). עדותה של
10 אסתי בנקודה זו הוגת בעלת חשיבות כי יכול שיחיה בה חיזוק לעדות המתלוננת.
11

12 35. המתלוננת והאב העידו וחותירו כאמור רושם מהימן וניכר היה שניסו לדיוק,
13 לשחזר, לא להעצים ולהיצמד לעובדות. אלא שבחלוף כחמש וחצי שנים מאז האירוע
14 ועד מסירת עדותם במשטרה, מטבן הדברים, פרטים רבים נשתכחו מהם.
15 יודגש שוב, המדובר בעדים מהימנים שממאת חלוף הזמן, השיחות רבות שהתקיימו
16 ביניהם בקשר לאירוע, כפי שהעידו, העדר תיעוד מוקדם יותר של האירוע, נמצא בלבול
17 בעדותם במספר עניינים חלקם מהותיים.
18 א. בשאלה האם הביקור אצל הנאשם היה לפני או אחרי חתונתה של [Redacted] -
19 המתלוננת לא זכרה אם האירוע היה לפני או אחרי חתונתה של [Redacted].
20 באמרתה הראשונה במשטרה מסרה שזה היה שבוע לפני חתונתה (עמ' 26 ש' 29-32).
21 בעקבות שיחה עם [Redacted], מסרה אמרה טספת זבוח הנקנה שהאירוע
22 התרחש כמה ימים אחרי החתונה.
23

24 ב. המתלוננת העידה כי אחיותיה ואביה הגיעו אליו יחד "כדי להיות שם בשבילי
25 וגם ה[Redacted] היתה באותה תקופה רווקה וניסתה למצוא זוגיות" (עמ' 17 ש' 17-19).
26 (19).
27 העידה שהביקור אצל הנאשם היה כמה ימים אחרי החתונה והם הגיעו
28 אליו כדי להודות לו על שבירך אותה וברכתו התגשמה (עמ' 46 ש' 17-19).
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

ג. בשאלה האם הנאשם ביקש מבני המשפחה לצאת מהחדר כשהמתלוננת התחילה לבכות או שהם יצאו מיוזמתם.

ד. בשאלה האם בסיום הטיפול בני המשפחה נכנסו לחדר או שהמתלוננת יצאה אליהם:-
המתלוננת העידה שיצאה אליהם כשהם המתינו לה מחוץ לחדר (עמ' 36 שו' 13-14).

העידה שהם נכנסו לחדר בסיום הטיפול, הודו לו והאב שילם לו (עמ' 47 שו' 23-9).
האב העיד שהמתלוננת יצאה אליהם החוצה אך זכר שבסיום הטיפול שילם לנאשם בסך (שו' 64 שו' 1-15). האב העיד שלא נראה לו הגיוני שלאחר שראה את המתלוננת בלתי נאצתה מחדרו של הנאשם, יכנס לחדרו וישלם לו ולא ידע ליישב בין הדברים.

ה. האב לא זכר שהנאשם טיפל ב- לפני שטיפל במתלוננת (עמ' 66 שו' 18).

36. הבלבל בעובדות שבני המשפחה העידו עליהן מעלה חשש להסתמך על זיכרונם בפרטים מהותיים כמו לענין שיחת הטלפון של אשתו לנאשם והתקשרויותיו ביום למחרת.

"בבישת עדות מעלה חשש כי אין מדובר בגרסה עובדתית מהימנה, חלוף הזמן כשלעצמו עשוי להביא לידי פגיעה בזכרון, לידי השתבחות פרטים עובדתיים חיוניים ולידי בלבול העובדות שנקלטו בזכרון של העד עם מחשבותיו ודמיונו" (גבריאל הלוי, תורת דיני הראיות, חלק ד', עמ' 745 (2013)).

37. מעדויות בני המשפחה עולה שמיד לאחר האירוע המתלוננת סיפרה להם על המעשה המיני ובהמשך הם שוחחו ביניהם על האירוע, באופן טבעי ויתכן כי בכך נוצר ביניהם תיאום עדויות, על אף שלא היה מכוון.
בע"פ 190/82 מרקוס נ' מדינת ישראל פד' לו (1) עמ' 251-250 נקבע:-

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 "רענון זיכרון הדדי זה של העדים ועימות זכריו של זה נגד זה בטרם מסרו
 2 הודעותיהם ועדויותיהם בבית המשפט, פגום הוא ומוגע במהימנותם,
 3 ומעלה הוא את החשש, במעט או במרובה, שבכך גם ניתנה... הזדמנות
 4 "להתיישר" עם עדויות אחרות ולהחליק סתירות..."
 5
 6
 7

כבישת התלונה

8 38. כאמור, המתלוננת סיפרה על האירוע מיד לאחר התרחשותו לבני משפחתה
 9 ולפסיכולוגית שלה. אך החליטה להגיש את התלונה כחמש וחצי שנים לאחר האירוע
 10 הנתעון. המתלוננת הסבירה כי בתקופה זו לא חיו לה כוחות להתמודד עם הגשת תלונה
 11 ואף פחדה מכוחותיו של הנאשם ויכולתו לפגוע בה, ורק לאחר מספר שנים כשהיתה
 12 "במצב טוב", עשתה זאת. המתלוננת אף הוסיפה כי הכשרתה המקצועית במסגרת
 13 הכלא ומפגשה עם עברייני מין חנקה אותה ועודדו אותה לעשות את הצעד ולהתלונן.
 14 יצוין כי מרבית המקרים שעניינם כבישת תלונה שנדונו בפסיקה ואלה שחובאו בפנינו
 15 כמותב השומע תיקים מסוג זה עוסקים במתלוננים שהיו קטינים בעת ביצוע העבירות
 16 או כאשר העבירות בוצעו בתוך המשפחה. הורשינו למצוא דוגמא של מתלוננת בגירה
 17 שחוותה אירוע חד פעמי עיני אדם שאין לה קשר לתלות בו שחשפה את המעשה בפני
 18 בני משפחתה, מיד לאחר התרחשותו. בנסיבות המנוגדות של המקרה, הסברה זה של
 19 המתלוננת לכבישת התלונה גם אם ניתן להבינו, הרי היא משליך על היכולת לקבוע
 20 ממצאים בענייננו. כבישת התלונה תקופה כה ארוכה פגעה ביכולתם של עדי התביעה,
 21 לרבות המתלוננת, לזכור את הפרטים המהותיים של האירוע, באופן שפגע באפשרות
 22 לתת לעדות את משקלה הראייתי המלא, ופגעה ביכולת הנאשם להתגונן ולהתייחס
 23 לאירוע הספציפי.
 24
 25
 26

עדויות עדות ההגנה

27 39. ההגנה הביאה לעדות שלוש נשים שטאפלו עיני הנאשם, טיפול שכלל נגיעות בבטן
 28 התחתונה ותיארו שחוו תחושות מיניות חזקות בעקבות הנגיעות. המדובר בנשים
 29 בוגרות, שעוררו רושם מהימן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

- א. העדה מ.ו. (עורכת דין במקצועה) העידה כי הגיעה לנאשם בעקבות בעיות פוריות. לדבריה הנאשם אמר לה לשכב על המיטה ולהרים את החולצה. "הוא הוציא שמן של הנר, סימן לי על הבטן התחתונה ציור כזה סימן כמו מגן דוד או משולש, בבטן התחתונה והרגשתי בפנים חום לוחט בתוך הגוף והרגשתי כמו רטט, היה לי קשה לקום בהתחלה" (עמ' 41 שו' 17-21). "מתחת לסבור הוא סימן לי סימן כמו מגן דוד כאילו סימן את המקום שבו יהיה הריון...". כשנשאלה מה זה למטה השיבה "פנימי, זאת היתה תחושה בזאת, אי אפשר לומר במילים, פנימי בבטן למטה, הרגשתי עוצמת חזקה, רטט". כשנשאלה האם היא מתכוונת לתחושות באיבר המין השיבה "כן. משהו פנימי שאני הרגשתי". לדבריה הסתכלה לראות מה הנאשם עושה והוסיפה "כתוצאה מהשמן שהיה על, הוא סימן לי ומרגישים וגם אחרי שהוא קם, אני לא קמתי מיד, אני זכרתי שהיה משהו באוויר, משהו באויר כאילו מתבשל, הרטט בפנים מתוך הגוף ולא קמתי מיד. הרטט גם הרגשתי באיזור איבר המין" (עמ' 43 לפרו').
- ב. העדה ד.ג. (רנטגנולוגית במקצועה) הגיעה לנאשם לטיפול בעקבות כאבים חזקים בבטנה. בטיפול הנאשם "עשה תנועות סיבוביות על הבטן... כל מה שהרגשתי זה היה מין חום נוראי בכל הגוף". העדה לא ידעה לפרט כי לדבריה כל כך סבלה מכאבים באזור הבטן בעת הטיפול כך שלא יכלה למקד את תחושת החום שחשה. "התחושה היתה כללית של חום נוראי" (עמ' 46 לפרו').
- ג. העדה ל.ש. (מורה במקצועה) טופלה אף היא ע"י הנאשם בעקבות שלפוחית רגיזה. הנאשם עשה לה טיפול בבטן. לדבריה הוא מרח לנאשם משחה שהוא רוקח בעצמו, הוא חשף את בטנה והוא שם מן משולש, מגן דוד. העדה תיארה "הרגשתי חום. הרגשתי מין חום כזה, משהו נורא מחר, אני נשבעת שהתחושה ליוותה אותי כמה ימים. תחושה של חום בפנים כזה, אני לא יודעת איך להסביר את זה, לא מגע". התחושה של החום היתה "למטה באיבר המין" (עמ' 51 לפרו'), ובהמשך "הרגשתי (באיבר המין) תחושה מוזרה, של חום עם זרימה" (עמ' 52 שו' 15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

ד. ההגנה חגישה גם מכתב תודה שנכתב ע"י מטופלת של הנאשם א.ע. (ת/2) שעל פי האמור במכתב נאנסה בגיל 11 ע"י אביה החורג וחבן שלו, במשך 5 שנים. לדבריה חברתה חיתה עמה בחדר בעת שהנאשם נגע בבטנה: "שכבתי על הרצפה והוא עיסה לי את הבטן סביב הטבור, הכל חזר אלי ברגע שנגע לי בבטן, והרגשתי כאילו האבא החורג שלי שוכב מעלי ונוגע באיבר האינטימי שלי. כל הטיפול הייתי בעיניים פתוחות בתכרה. ברגע שנגע לי ברגל הזרמים

בגוף הפסיקווי.

המכתב אינו נושא תאריך, כותבת המכתב לא התייצבה לעדות ולכן משקלו של המכתב אינו רב.

40. כאמור עדות ההגנה הונתיר רשם מחימן. מדובר בנשים בוגרות שניכר היה שהעידו על תחושות שחוו בזמן ואחרי הטיפול ע"י הנאשם. העדות מ.ו. ו-ל.ש. נכנסו לטיפול אצל הנאשם ללא כאבים מוקדמים באזור בטן ולכן תיאור תחושותיהן בזמן ואחרי הטיפול מפורט ואמין. עדותה של ד.ג. שהגיעה לטיפול כשהיא מתפתלת מכאבים פחות מפורטת ובעלת משקל נמוך יותר.

41. בעדויות עדות ההגנה המתארות תחושות הנכות באיבר המין, בלא שהיה כל מגע באיזור זה, יש כדי לעורר ספק בשאלה האם הנאשם אכן הונתיר את אנבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת או שמא המתלוננת חשה תחושות אלה באיבר מינה בעקבות חגיגות שנגע הנאשם בבטנה התחתונה (ולא באיבר מינה), כפי שנגע באחותה רחלי או במי מעדות ההגנה.

עדות הנאשם

42. הנאשם כאמור הכחיש כל מעשה מיני או מעשה אסור, הדגיש שאינו זוכר את המתלוננת כלל ואינו זוכר שטיפל בה. כך בהודעתו ת/1 וכך בעדותו בבית המשפט. הנאשם אף העיד שאינו זוכר את [Redacted] שהיתה מקורבת אליו (ת/1 שו' 18) ובשים לב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ליחסים הקרובים ביניהם והיותה "בת בית" בביתו, עדותו בנקודה זו לא הותירה
2 רושם מהימן.
3 במשטרה ובבית המשפט מסר כי הדלת לחדר הטיפולים פתוחה, דלת הריצים ללא
4 מפתח ועדותו זו לא נסתרה (ראה מ/6).
5 בעדותו העיד כי הטיפולים שהיה עושה חוזר על עצמם. יש לו משחה ומחטים. יש נרות
6 שהוא מדליק "לצדיקים" ומהעודף הוא עושה את המשחה. הוא עושה הקזת דם בכל
7 הגוף באמצעות מחטים, ועושה מגן דוד בבטן עם שעווה וכותב את שם השם. תיאורו
8 זה מתאימה עם עדויות עדות החגנה.
9

10 הנאשם בעדותו לא היה עקבי. כך טען שאינו מדבר עם המטופלים והם אינם אומרים
11 לו מה הבעיה ממנה סובלים (עמ' 87 שו' 26). הוא יודע מעצמו איזה טיפול להתאים
12 להם. אמר שמטפל בכולם באותה דרך ובהמשך "זה כל אחד משהו אחר" (עמ' 90 שו'
13 12), בהמשך אמר שמוגע בבטן רק כשיש סרטן (עמ' 91 שו' 10) ולאחר מכן חזר בו (עמ'
14 37 לפרו' 18.2.15 שו' 22) ועוד.
15 כשנשאל אם לא היה זה מוזר לראות שלאחר חביון של אסתי ומשפחתה בביתו אסתי
16 נעלמה, השיב שכולם נעלמים אחרי שהם ננצחים בו.
17

18 גם אם עדותו של הנאשם לא הותירה רושם מהימן נראה היה להתרשם שהוא מתחמק
19 ומתחכם, גרסתו העיקרית שאין הוא זוכר את המפגש עם אסתי, אחיותיה ואביה
20 לאחר התמונה אינה בלתי סבירה, בשים לב לשנים הרבות שעלמו מאז. כפי שהעידו
21 המתלוננת ובני משפחתה, עשרות רבות של אנשים נקדו את ביתו של הנאשם וביקשו
22 לחיזור בכוחותיו, בטיפוליו ובברכותיו ובמשך השנים טיפל במאות אנשים. גרסתו
23 לפיה אף אם טיפל ברחלי ובמתלוננת באותו מפגש, מאחר שהיו אלה טיפולים
24 שגרתיים, לדבריו, אין הוא זוכר אותם, ולא ניתן לקבוע שמדובר בגרסה בלתי הגיונית
25 או מופרכת.
26
27
28

מחדלי חקירה

29 שני מחדלי חקירה עולים ממסכת הראיות בתיק זה, גם להם משקל מסוים בהכרעה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ"י

- א. חסרו עדותה של [redacted] - שטופלה עי"י הנאשם דקות ספורות לפני הטיפול במתלוננת לא מסרה עדות במשטרה, לדברי בני משפחתה, בשל מגוריה בהונג-קונג. עדות כזו יכולה היתה לשפוך אור על הטיפול עצמו, על גבולות המגע שהנאשם נגע בבטנה התחתונה, על התחושות שחשה בעקבות הטיפול, אם חשה, מה אמרה למתלוננת כשזו התלוננה כי חשה החדרת אצבעותיו של הנאשם שימוש בשעות נר כן או לא ועוד.
- לעובדה שהנאשם טיפל בנזכרות בני המשפחה כשנגע בבטן התחתונה ולא ידע על אזור המפשעה) באופן שהביך את הנוכחים בחדר, יכול להיות משקל ומשמעות בחיס לאשמתו של הנאשם.
- מעדויות בני המשפחה עולה שהם דיברו על האירוע סמוך לאחר התרחשותו וניתן להניח שהמתלוננת שוחחו על הטיפול שעברו ועל התחושות שחשו בעקבותיו. החזקת המתלוננת הלכו לטובל בים אחרי הטיפול ועל פי הנראות של הנאשם לא הובאה בפניו כל עדות ביחס לטיפול וניתן להניח שעדות כזו יכולה הייתה לשפוך אור על האירוע.
- ב. העדר פלט שיחות - בי"ב המאשימה בסוכומיה ביקשה ליחס משקל של ממש לעדותה של [redacted] כי התקשר אל הנאשם ממכוניתה לאחר שבני המשפחה עזבו את ביתו ושאלה אותו מדוע המתלוננת נזכה. הנאשם השיב שהוא עשה לה טיפול חדש, הוא עשה זאת גם למישהי מוסמן ויצמן, וזה יהיה בסדר. למחרת הנאשם התקשר אליה פעמיים, למרות שמעולם לא התקשר אליה, קודם לכן, היא לא ענתה ותוא השאיר הודעות במס' כון (עמ' 48 שו' 19-11).
- הנאשם מכחיש את הדברים מכל וכל.
- המדובר בעדות שיש בה כדי לתמוך בגרסת המתלוננת בדבר מעשים חריגים שכן העובדה שהנאשם התקשר בזום למחרת ל[redacted] תוך חריגה ממנהגו, יכולה להצביע על חששותיו מהשלכות אפשריות של המעשים שנעשו במתלוננת וניסיונו אולי למנוע זאת.
- עם זאת, לאור הזמן הרב שחלף מאז האירוע ועד לחגשת התלונה וטשטוש הזיכרון בעקבותיו, קיים קושי ליתן משקל כה רב לעדות [redacted] בנקודה זו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 כשמדובר בראיה לחיזוק עדות המתלוננת, מקום בו ניתן היה להציג ראיה
2 אובייקטיבית בדמות פלט שיחות שיכול היה לחזק את עדותה של אסתי ובכך
3 לחזק את עדות המתלוננת ולא הוצג פלט כאמור, מהווה הדבר מחדל חקירתי.
4

5 ג. בע"פ 5386/05 אל חורטי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (18.5.2006):-

6 "נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה
7 ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של
8 כל עניין ועניין: "אכן, יש נסיבות שבהן כרוכה אי עריכת בדיקה
9 או השום הדעה על ידי המשטרה, באבחן ראיה חשובה, ולעתים
10 אף מיונית, הן לתביעה והן להגנה. כאשר 'חסרת' ראיה כאמור
11 לתביעה נזקף ה'מחדל החקירתי' לחובתה, שעה שנערך מאזן
12 הראיות ונדונה השאלה האם הרימה התביעה את נטל ההוכחה
13 המוטל עליה. ואילו מקום שהעדרה של הראיה 'חסרת' להגנה,
14 תוכל זו להצביע על מחדל כשיקול בדבר קיומה של ה'אפשרות'
15 הנטענת על ידה, הכול בהתאם לנסיבות המיוחדות של העניין
16 הנדון".
17
18
19

מהימנות המתלוננת

20 45. המתלוננת מסרה בכנות ופתיחות את פרטי האירוע, כפי שהיא מאמינה שחוותה אותם
21 ועדותה הותירה רושם חיובי. ניתן היה להתרשם שהיא אינה מעצומה או מגזימה,
22 ואולי אף לחיפך. לדוגמא כשאמרה שהאירוע לא היה טראומתי עבורה (עמ' 38 שו'
23 27), כששבה והעידה על חבלבול שחשה בעקבות האירוע, שבשלב הראשוני לא היתה
24 בטוחה שמה שקרה הוא לא בסדר (לדוגמא עמ' 20), עדותה כי למרות המגשע שעשה
25 בה הנאשם, הלכה לטובל עם [Redacted] בים, כפי שהנאשם אמר לה לעשות (עמ' 19 שו' 28),
26 כשהציגה את מצבה הנפשי בעת שהגיעה אל הנאשם, מבלי להמעיט או ליפות (עמ' 17
27 שו' 10-11) וכו'.
28 המתלוננת גם מסרה על האירוע מיד לאחר התרחשותו לבני משפחתה ולפסיכולוגית
29 המטפלת ויש בכך לחזק את מהימנותה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [redacted]

1 עם זאת, יש בהצטרפות הנסיבות בתיק זה, כפי שפורט, כדי לטורר ספק בשאלה האם
2 המעשים שהמתלוננת העידה עליהם אכן התרחשו או שמא המתלוננת טעתה ופירשה
3 לא נכון תחושות שחשה בעקבות הטיפול.
4

5 הפסיקה הכירה בקיומו של פער אפשרי בין האופן בו חוותה או פירשה המתלוננת את
6 התרחשויות לבין התרחשויות בפועל.
7 ועל כך נפסק בע"פ 7220/05 נימר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (31.5.07) מפי השופט
8 רובינשטיין.

9 "...השאלה היא אימא האם אמרה המתלוננת אמת "אובייקטיבית",
10 אמת עובדתית כהויתתה, או את האמת שלה, דברים שהאמינה בהם
11 כשעצמה, סובייקטיבית, אך הרקע האמור מביא להטלת ספק, המצטרף
12 להיעדר חוזקים אובייקטיביים לגירסה... השאלה היא של "מהימנות
13 אובייקטיבית" מול "מהימנות סובייקטיבית". בנסיבות בני אנוש יתכן כי
14 עד יעיד דבר שהוא מאמין בו ביותר, וגירסתו תהא מסורטת ומשכנעת,
15 אלא שהיא עשויה לנמק מסעות, או ממצב נפשי, ועל כן בסופו של יום
16 הקושי הוא לייחס לדברים מהימנות "אובייקטיבית".
17

18 מותב זה מנוסה בבחינת עדויות של קורבנות עבירות מין ומדוע לכך שפעמים רבות
19 הפרטים אינם זכורים או מבובלים או שגויים ואין לצפות מקורבן עבירות מין לזכור
20 במדויק את פרטי האירוע הטראומטי שחוה.
21 במקרה שבפנינו הצטרפו להן נסיבות, שכל אחת מהן אינה צריכה משקל מכריע
22 לכשעצמה, אך יש בהצטרפותן כדי להתגבש לכלל ספק שצריך לפעול לטובת הנאשם,
23 ואמנה את העיקריות שבהן: - מצבה הנפשי של המתלוננת בהגיעה לבית הנאשם אשר
24 לפי דבריה היתה "מרוסקת" ו"במצב קטסטרופלי", בכיה של המתלוננת לפני המגע
25 הפיזי שחוסף אף הוא למצבה הרעוע ולרגישות יתר שלה, חוסר הסבירות בכך
26 שהנאשם יבצע את המעשה המיני כשבני משפחתה נמצאים ממש מעבר לדלת,
27 כשחדלת אינה נעולה וכל אחד יכול להיכנס לחדר בכל רגע, חוסר הסבירות לכך
28 שהנאשם יפגע במתלוננת לאור קשריו הטובים וחקרובים עם אחותה שבאה איתה,
29 חלוף הזמן מאז האירוע ועד הגשת התלונה, שיש בו כדי לטשטש את זיכרון המתלוננת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 ועדי תביעה, העבדה שהמתלוננת לא ידעה למסור פרטים מהותיים על האירוע שכן,
 2 בתלוף חזמן, אלה נשתכחו מזיכרונה, כמו מי הוריד את מכנסייה ותחתונה והאם בכלל
 3 הם הורדו, לאן החדיר הנאשם אצבע או אצבעות, מספר הפעמים, התחושות וכו',
 4 תגובתה הראשונית של המתלוננת שכללה בלבול ואי בהירות אם מדובר בעבירה,
 5 כאשר תחושות אלה השתנו לאחר ששמעה את עמדת הפסיכולוגית. ומעבר לכל אלה
 6 העדר חיזוק אובייקטיבי (הפלט).
 7

8 מנגד הוצגו עדויות ההגנה בדבר התחושות המיניות החזקות שחשו בעקבות נגיעות
 9 של הנאשם בבטן התחתונה, תוך שימוש בשעווה של נר, כפי שעשה לרחלי וכפי שעשה
 10 למתלוננת, באופן שלא ניתן לשלול שמעשיו אלה של הנאשם גרמו לתחושה של החדרת
 11 האצבעות. אין דברי טענה כדי לקבוע שאכן כך היה וכי המתלוננת טענה כשחשבה
 12 שהנאשם החדיר אצבעות לאיבר מינה אך כאמור, לא ניתן לשלול זאת ודי בכך כדי
 13 לעורר את הספק הסביר. בהצטרפות נסיבות אלה יתכן כי עדותה של המתלוננת הינה
 14 בגדר "אמת סובייקטיבית" וקיים קושי ליחס לעדותה מהימנות "אובייקטיבית".
 15

סוף דבר

16
 17
 18 כשים לב לכל האמור לעיל אציע לחבריי להרכב לוסף את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום
 19 מחמת חספק.
 20

ס. נשיא השופטת ר. לוד - אב"ד

אני מסכימה.

השופט צבי דותן

אני מסכים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

~~מדינת ישראל נ'~~

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

התוצאה

הוחלט כאמור בגסק דינה של השופטת וינברג נוטוביץ לזכות את הטאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

כיתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ו, 14/10/2015 במעמד הנוכחים.

אייבס

רוח לורד, שופטת, סג"י
צבי דותן, שופט

עוידת וינברג-נוטוביץ, שופטת

- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21

מדינת ישראל